

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 6. apríla 2016 v trestnej veci **vyžiadanej osoby A. T. v rámci** predbežného vyšetovania v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2016, sp. zn. 4Ntc 5/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby A. T. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 11. marca 2016, sp. zn. 4Ntc 5/2016, podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon č. 154/2010 Z.z.) **bola vyžiadaná osoba A. T.**, nar. X. (rodné číslo X.) v D., okr. S., štátny občan Českej republiky, trvale bytom B. X./X., B., prihláseného v Českej republike na adrese S. X./X., P. X. – Ř., **vzatá do vydávacej väzby**, na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu (ďalej len EZR) vydaného Obvodným súdom pre Prahu 8, Česká republika, pod sp. zn. 3T 31/2014, zo dňa 12. januára 2016 **za účelom dodania do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 a pol roka. Vydávacia väzba** je pokračovaním predbežnej väzby, ktorá **sa započítava odo dňa 19. februára 2016 o 20.15 hod.**, kedy bola vyžiadaná osoba zadržaná a bude sa vykonávať naďalej v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Uznesenie napadla sťažnosťou vyžiadaná osoba zo 16. marca 2016. V nej poukázala na ustanovenie § 23 ods. 3 písm. c/, písm. d/ zákona č. 154/2010 Z.z., **kde je uvedené za akých podmienok môže súd odmietnuť vykonanie EZR, čo v konečnom dôsledku je i obsahom sťažnosti, pretože vyžiadaná osoba v súlade s procesnými pravidlami právneho poriadku štátu pôvodu jej ešte nebolo doručené rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej**

republiky na jej dovolanie a preto ešte nepodala ústavnú sťažnosť ani návrh na obnovu konania. Rovnako ako súdy v Českej republike, ktoré sú súčasťou európskeho práva, tak sú i súdy na Slovensku schopné posúdiť obsah EZR z pohľadu práva, na čo pamätá i zákon č. 154/2010 Z.z. Ďalej argumentuje právnou kvalifikáciou skutku a v tej súvislosti upozorňuje, že pokiaľ ide o sfaľšovanie cudzieho platobného prostriedku, musí sa vždy použiť právna úprava štátu, kde bol platobný prostriedok vystavený. V jeho prípade išlo o platobný prostriedok vydaný vo Švajčiarskej konfederácii a preto by mala byť použitá švajčiarska právna úprava a nie česká alebo slovenská. Vo väzbe sa nemôže dostať k odpovedajúcej literatúre do 3 dní, čo je lehota na podanie sťažnosti, aby ju lepšie spracoval. Ústavný súd rozhodne, ktorý zákon a ktorý súd podľa práva i spravodlivosti by mal jeho vec posúdiť. Informoval o tom aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý mu odporučil použiť všetky dostupné opravné prostriedky, než sa obráti na nich. Navrhol, aby ho súd po dohode s prokurátorom prepustil z väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bol spis so sťažnosťou predložený 24. marca 2016 preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že **sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.**

Z predloženého spisu vyplýva, že **predsedníčka senátu Obvodného súdu pre Prahu 8 na A. T. vydala 12. januára 2016 pod sp. zn. 3T 31/2014, EZR za účelom dodania do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov**, ktorý mu bol uložený rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 8 z 1. decembra 2014, sp. zn. 3T 31/2014, v spojení s uznesením Mestského súdu Praha z 10. februára 2015, sp. zn. 6To 25/2015, za zločin neoprávneného obstarania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 234 ods. 3 v jednočinnom súbehu s prečinom podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, ktorých sa dopustil tak, ako je to uvedené v EZR a tiež v napadnutom uznesení. V EZR v bode e/ odseku I. sú tieto trestné činy vyznačené ako podvody, vrátane podvodov postihujúcich záujmy Európskych spoločenstiev v zmysle Zmluvy z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev a falšovanie platobných prostriedkov.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave 10. marca 2016, sp. zn. KPtm 28/16-20, podal Krajskému súdu v Bratislave návrh na vzatie do vydávacej

väzby A. T. s poukazom na pripojený originál EZR. V návrhu uviedol, že na základe EZR bola osobná sloboda A. T. obmedzená 19. februára 2016 o 20.15 hod., čo potvrdzuje zápisnica o zadržaní osoby z 19. februára 2016, ČVS: PPZ-KP-OPKČ-18- /2016-ZR. Vyžiadaná osoba si zvolila obhajcu, ktorý sa zúčastnil 21. februára 2016 výsluchu svojho klienta, ktorý vykonal predseda krajského senátu za účasti prokurátora. **A. T. bol** uznesením krajského súdu z 21. februára 2016, sp. zn. 4Ntc 5/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. marca 2016, sp. zn. 2 Tost 6/2016, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. **vzatý do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť 19. februára 2016 od 20.15 hod. a vykonávala sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave.**

V dôvodoch napadnutého uznesenia je poukázané na obsah vydaného EZR, návrhu prokurátora na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, ako aj na predchádzajúcu zápisnicu o zadržaní osoby a jej výsluch predsedom krajského senátu. Uvedené je aj to, že v danom prípade ide o odsúdenie pre trestné činy, ktoré sú obojstranne trestné a tieto sú označené priradením ku kategórií trestných činov taxatívne vymedzených v § 4 ods. 4 písm. h/, písm. x/ zákona č. 154/2010 Z.z.

Dôvodnosť väzby u vyžiadanej osoby v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. krajský súd vyvodil zo skutočnosti, že vyžiadaná osoba sa vyhýbala výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike. **Najvyšší súd k tomu dodáva, že uvedenú skutočnosť potvrdzuje príkaz Obvodného súdu pre Prahu 8 z 26. novembra 2015 k dodaniu A. T. do výkonu uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov.**

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. **ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby.** Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrenie.

Najvyšší súd konštatuje, že konanie, ktoré vydaniu napadnutého uznesenia predchádzalo, bolo vykonané zákonným spôsobom a uznesenie krajského súdu je tiež zákonné.

K tomu najvyšší súd navyše uvádza, že **krajský súd, ale ani najvyšší súd v tomto štádiu konania nemohol skúmať správnosť právnej kvalifikácie skutku z hľadiska práva štátu pôvodu. Z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky otázku právnej kvalifikácie skúmajú súdy až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 až 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zákona č. 154/2010 Z.z.** Ak bude rozhodované o realizácii EZR, súd sa bude musieť s týmito otázkami zaoberať.

Na základe vyjadreného Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. apríla 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová